

Saaledes f. Eks. med den Smerte, den dødsdømte Forbryder lider, naar Starpresteren, saaledes som det skete ved den sidste Henrettelse her i Landet, maa hugge to Gange for at stille Hovedet fra Kroppen. Man fandt den Gang, at det var en forfærdelig Skam, at den Mand skulde lide mere end nødvendigt, men de Tusinder eller Hundredetusinder, som falde i et Slag, er noget, man glæder lettere over: Man synger endog Lædem. Lovsange til Gud i Sejrherrernes Kirker for de mange, der ere ombragte paa den Maade! Saaledes tror jeg, at man skal reducere de Forslag, som her foreligge, til deres rette Størrelse, inden man begynder at blive saa iurig for, hvorvidt Sagen faar det ene eller det andet Udfald. — Jeg skal dernæst udtale mig om de forfærdelige Vædringsforslag og først udtale en Beklagelse over, at det ærede Udvalg ikke har stillet dem i den Orden, hvori jeg antager, de her ville komme til Afstemning. Man plejer jo først at afstemme over det, der fjerner sig mest fra det foreliggende Forslag, og jeg antager derfor, at Vædringsforslaget under Nr. 8 maa komme frem først. Med Hensyn til dette Forslag, som kaldes et Alberdomsforførgelsesforslag, skal jeg ganske kort uden at indlade mig paa Enkeltigheder sige, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til de Grundsætninger, hvorpaa det hviler, og at jeg vilde stemme derfor, hvis det ikke var knyttet til en Betingelse, som jeg for mit Vedkommende ikke kan komme over. Det er nemlig ligesom det første Forslag knyttet til, at der forinden skal udkomme en Lov om en Skat paa Bajerfæl. I den Henseende er det nu saa heldigt, at jeg kan henholde mig til min tidligere Stilling her i Tinget. Jeg var Medlem af et Toldudvalg i 1873—74, den eneste Gang i lange Tider, saa vidt jeg husker, der kom en virkelig indgaaende Forhandling med Afstemning over de enkelte Vædringsforslag. Jeg hørte den Gang til et Mindretal, men jeg har ikke forandret mine Meninger. Der hørte til det samme Mindretal paa 4 Medlemmer kun en, der endnu er Medlem af dette Ting, nemlig det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgfreds (S. Jørgensen), det er muligt, at han nu har forandret sin Mening, og det bebrejder jeg ham ikke, thi det er en ærlig Sag. Saa var der afdøde Folketingsmand Lange og den senere ikke genvalgte Thorup. Man ser altsaa — jeg vil gøre opmærksom derpaa med det samme — at det var gode Landbo-repræsentanter, som der vare bestemte Modstandere af en Bajerfælstat. Vi udtalte i Betænkningen, som blev afgivet den 12te Marts 1873, og Udtalelsen findes i Tillæg B. Sp. 485, at vi anerkendte, at Regeringen

ikke havde fulgt det tidligere Toldudvalgs Hensigt om at forelægge en Olfstat, at vi i det hele taget vare mod en Malfstat — som jeg tænker, man fremdeles er — at vi fra raadede Regeringen at indføre Bæftatning paa den indenlandske Produktion af Bajerfæl, ligesom vi i det hele taget vare mod enhver indenlandsk Produktions Bæftatning. Der tilføjes dog: Naar en saadan ikke undtagelsesvis nødvendigøres af forbigaaende Hensyn eller Obergangstilstande. Jeg har søgt at trænge til Binds i dette Spørgsmaal, og Udbyttet af mine Undersøgelser er det, at en Olfstat er meget mislig, den er overmaade vanskelig at gennemføre, saaledes at det sker paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade; hvor man har den, tør jeg nok sige, er man gennemgaaende utilfreds med den, og jeg er overbevist om, at naar Olfstaten, som ligger i Landstinget, kommer her ned, vil man finde adskilligt i Forslaget, som vil virke afstrættende. Det forbausede mig meget, at ærede Meningsfæller ere gaaede saa let hen over dette Punkt, og især forbausede det mig, at den ærede sidste Taler (Harald Jensen) kunde være med til — om end indirekte — saa dog være med til at stemme for en Olfstat, thi kender man end ikke stadig de almindelige danske Partiprogrammer, fordi de forandre sig lidt af og til, saa kender man dog i Almindelighed det socialdemokratiske Program, fordi det er internationalt, og dertil hører som et Hovedpunkt i dette Program ikke at indføre nye indirekte Statter, men tværtimod at ophæve de gamle. Nu veed jeg meget vel, at der indvendes fra den Side, som har stillet Vædringsforslaget her, af de saakaldte Suffervenner, for at bruge et populært Udtryk, at her ikke er Tale om andet end at føre over fra en indirekte Skat til en anden, men det, der er det bestemmende for mig, er, at det dog er en ny indirekte Skat, man indfører, en Skat, som er aldeles ukendt her til Lands, noget aldeles uprovet. Der har været fremsat forskellige Forslag derom, men de ere allesammen blevne ændrede; det ene Forslag ligner ikke det andet, og saa begynder man oven i Købet straks med en Skat af 10 Kr. pr. Tønde. Jeg hører ikke til dem, der ere overbeviste om, at Olfstaten virkelig vil komme. Jeg hører fremdeles til de vantro og vil gøre Modstand mod den, saa længe det staar i min Magt. Og netop af den Grund, kan jeg ikke stemme for dette Vædringsforslag, der er betinget af en Olfstat. Er Olfstaten først vedtagen, er det en anden Sag. Saa forbeholder jeg min Stilling nærmere til, hvorledes jeg da vil stemme. Der er et andet Punkt i Forslaget Nr. 8,